

[Holm]

også behandles med megen alvor, for det nytter ikke at stille regler op, så at alt for mange pårørende psykisk går i stykker på, at de synes, at de også skal påtage sig det ansvar og den belastning, som det er at passe en døende. Det er vel et spørgsmål, om der ikke allerede i dag i en del tilfælde i vore kommuner ydes støtte i form af kontanthjælp, når man er opmærksom på, at det kan være hensigtsmæssigt. Det vil man selvfølgelig bedst kunne gøre i små kommuner, hvor man har et godt lokalkendskab.

Jeg vil gerne understrege, at vi nødig skal lave noget overilet på dette ømtålige område, som kan medføre, at mange føler sig presset til at tage pasningen op uden at have styrke til at klare det. Det kan også være et problem for den syge, der gennem plejeorloven bliver gjort opmærksom på, at der nu kun er kort tid tilbage.

Der er mange andre spørgsmål at stille, og det er derfor godt, at vi får lejlighed til det i udvalget, men det kunne vel også have været klaret uden dette beslutningsforslag.

Jeg er vældig tilfreds med socialministerens forslag om et møde, hvor en række mennesker med forskellige forudsætninger kan drøfte problematikken igennem om en eventuel indførelse af plejeorlov.

Karen Thurø Hansen (KF):

Jeg lyttede opmærksomt til socialministerens indlæg, og jeg kan kun hilse med glæde, at socialministeren fremhæver, at det økonomiske er en biting i dette beslutningsforslag.

Læge Jørgen Vinther har jo været ophavsmanden til det forslag om plejeorlov, som de tre partier står som forslagsstillere til, og de opfordrer regeringen til at gøre noget ved dette. Det glæder mig også, at socialministeren vil nedsætte et hurtigtarbejdende udvalg, som kan tage dette problem op.

Jeg har i artikler imødegået forslaget om plejeorlov på den måde, at jeg har sagt, at der er dybe menneskelige aspekter i det, men der er også mange problemer, der skal løses. Dette at pleje en døende og i det hele taget, som det også har været fremhævet her fra talerstolen, forholdet til døden imellem menneskene er jo stadig væk noget af et tabu, og måske der skulle sættes en diskussion i gang, således at man også, selv mellem

nærstående slægtninge, ægtefæller osv., kunne få det problem bragt på bane.

Jeg har fremhævet i mine artikler og også i indlæg i pressen sagt, at der er aspekter i denne sag, som vi må tage tilbørligt hensyn til. Der er jo ikke bare tale om at pleje en døende, for man kan jo ikke arbejde som en maskine i 24 timer i døgnet, men må have den fornødne hjælp fra hjemmesygeplejen, fra sygeplejere, ikke mindst fra lægens side og også fra hjemmehjælpen. Dette stillet op imod dette at pleje en døende måske over en meget lang periode giver jo nogle problemer, ikke mindst set ud fra det synspunkt, at vi i uhyggelig grad mangler sygeplejere, vi mangler hjemmehjælp rundt omkring.

Derfor synes jeg, det er godt, at vi nu har fået dette beslutningsforslag på bordet, og vi kan fra konservativ side støtte det. Jeg håber, at vi får et godt udvalgsarbejde i en positiv ånd, hvor vi virkelig får diskuteret alle de aspekter, der ligger i plejeorlov. Jeg håber, at det vil give et positivt resultat, og meget tyder jo på, at dømme ud fra de talere, der har været før mig, at det ser ud til, at vi kan komme igennem med et sådant beslutningsforslag, og at regeringen til sin tid vil tage initiativ til at fremsætte et lovforslag. Hvorledes dette lovforslag skal se ud, skal som sagt diskuteres meget grundigt igennem, og jeg håber, at det hurtigtarbejdende udvalg, som socialministeren har omtalt, vil gennemarbejde dette forslag, således at vi får et godt resultat ud af det.

Lilli Gyldenkilde (SF):

I et samfund som vores, højt industrialiseret, som det er, går der nogle menneskelige værdier tabt, og en fremmedgjorthed indtræder. På området sygdom og død er udviklingen gået i retning af, at sygdomsbehandling og hjælp i den sidste, svære stund er noget, der skal foregå på et sygehus, og mange finder også, at det er bedst sådan. Men dermed er døden blevet et underligt begreb; som oftest rammer den jo som et kølleslag, bl. a. fordi vi jo ikke lever med døden, som man gjorde i tidligere tider. Noget er gået tabt, kan vi vist ikke være i tvivl om. Set på den baggrund synes jeg, at plejeorlov er en mulighed, der bør gennemdrøftes meget nøje.

Der er også andre sider, der bør gennemdrøftes, de forekommer i hvert fald os i SF